

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequalis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Esa. 28. v. 15. Esa. 5. v. 19. *Laf herfabren / r.* Neque etiam illud verbum irritum fit, quod pœnas minatur. Huc pertinent ea Tob. 14. v. 6. 1. Sam. 15. v. 29. Esa. 46. in fine. Jer. 11. v. 14. & 15. v. 1. Esa. 47. v. 3. Nemo precibus me detinebit: sed vindicabo.

F I N I S.

T H E M A XIV.

Ioh. 3. v. 13.

Nemo ascendit in cœlum nisi qui descendit, filius hominis, qui in cœlo est.

D I S P O S I T I O.

Nota esse debet & potest ex Genes. 3. v. 24. historia illa, quomodo Protoplasti mox, postquam peccauerunt sua inobedientia, eieciti & pulsi sint Paradylo. Sicut autem horto illo voluptatis eieciti, ita simul propter commemoratam inobedientiam è cœlo etiam pulserant, cum omnibus posteris, & à cœlesti vita perpetuo debebant exulare: si non Deus misericors aliam inuenisset viam, per quam ipsos pœnitentes, cum omnibus similem pœnitentiam acturis, cœlo restitueret.

Quomodo autè id factum sit, præsens docet sententia Christi, vna ex præclarissimis totius scripturæ. Quamuis autem sententia sit trita & per se clara, multi tamen illam nec intelligunt rectè, nec interpretantur sobriè.

Ratio est, quod non intelligunt.

1. Quis filius ille hominis, de quo hic sermo est:
2. Quid sit in cœlo esse: vel
3. De cœlo descendere: & rursus
4. In cœlum ascendere. His iam explicatis vsus huius loci per se facile parebit.

I. Explicatio Phrasæon.

I. Quis sit filius ille hominis notandum. Et enim multi quoque alij hoc nomine sæpius vocantur in scripturis, præ-

THEMA XIV. EX NOVO TEST. 451

præsertim vero Prophetæ. Filii hominis, sæpe repetitur, ad Ezechielem, cap. 2. 3. 4. 7. 33. & fere omnibus aliis.

Sed & omnes homines hoc nomine appellantur, Psal. 90. v. 3. Hiob. 25. v. ult. Psalm. 11. vers. 4. At hoc loco per filium hominis intelligitur is, qui à Spiritu sancto singulariter fuit notatus, etiam in Vet. Testamento, Psal. 8. v. 5 & Dan. 7. v. 13. estque Jesus Christus, sic sæpius seipsum appellans. Matt. 9. v. 6. & 11. v. 19 & 12. v. 8. Joh. 5. v. 27.

Ratio. Quia ex homine, Maria virgine natus, sine peccato tamen. Dicitur ergo sic ratione humanæ naturæ, non quatenus Deo ab æterno, sed quatenus homo natus in plenitudine temporis, Gal. 4. v. 4. De se itaque dicit. Quod solus ipse ius habeat in cælo. Nemini enim in cælum patet aditus, nisi ei, qui de cælo venit. At nemo descendit præter Christum. Quia nemo hominum in cælo præter ipsum fuit.

II. Quid igitur vult per illud *esse in cælo*? Hoc significat esse in cælo: Esse in summa gloria & maiestate cum Deo. Ad illam gloriam Christus mox ubi in utero Mariæ est conceptus ex obumbratione Spiritus sancti, est exaltatus. Quia humana natura cum Deo personaliter unita est. Ideoque Christus homo, à *ἀδελφῶν* in prima conceptione, fuit collocatus in cælum, id est, in summam gloriam & maiestatem. Deus enim nunquam relinquunt cælum, nunquam est extra cælum. Christus ergo tum ad tantum secundum diuinam naturam, sed etiam secundum humanam, fuit in cælo: id est, in gloria cælesti (cælum enim non locum aliquem, sed maiestatem & gloriam denotat: sicut & Deo propter excellentiam tantquam sedes tribuitur, Esa. 66. vers. 2. non quod localis sedes sit Dei.) Hanc cælestem gloriam nunquam amisit Christus, sed non vsurpauit. Ideoque etiam cum loqueretur Nicodemo, in terris, tamen fuit in cælo ratione gloriæ & maiestatis: quam tamen occultauit.

III. Jam itaque tertio loco patet, quid intelligatur per Christi descensum de cælo, scilicet illa humiliatio &

exinanitio Christi. Quia enim nos superbia perieramus. Christus per humilitatem, nostrum lapsum voluit restaurare. Exinanitio igitur ipsius, est descensus de cælo. Non autem indulgendum crassis cogitationibus carnalibus, quod Christus deuolauerit, aut per gradus descenderit, &c. Sicut enim supra diximus, in cælo esse, significat, esse in gloria: ita descendere de cælo, est gloriam illam cælestem deponere, & induere formam serui. De qua Phil. 2. v. 7. Aliàs non potuisset occidi, & mori pro nobis, si in gloria mansisset. Descensu itaque, hoc est, exinanitione & euacuatione opus erat.

IV. Non autem semper mansit in statu exinanitionis, verum sicut descendit, ita etiam ascendit, hoc est, resumpsit gloriam, deposita serui forma. Hoc non tantum factum est, cum visibiliter ascendit in cælum, sed cum deposuit omnes infirmitates humanas, & cælum occupauit, Act. 3. v. 21. Hanc ascensionem spiritualement & inuisibilem, visibili ascensione declarauit. Hæc Paulus omnia in vno dicto egregie explicat, Phil. 2. v. 6 ad 12. Non autem de localibus motionibus illa, quæ diximus, sunt intelligenda: aliàs multa sequentur absurda, quod Christus deseruerit patrem, quod is non sit vbique, &c.

II. Pars. *Vfus precedensium.*

Ex prædictis docemur, per quem nobis peccatoribus pœnitentibus pateat aditus in cælum. Hoc enim Christus vult Nicodemo dicere: Cupis ingredi regnum cælorum. At cælum non nisi iustus pater. Præter me autem nemo iustus est. Ergo nemini præterquam mihi deberet cælum. Quia cælum promerui mea passione, & in cælo ab æterno fui. Ergo per me stabit, quem velim mecum assumere in cælum. *Ohn mich kan keiner hinein kommen.* Id alibi similitudine ostij, Job. 10. v. 7. alibi per VIAM explicat, Joh. 14. Ego sum via. Et addit; Nemo venit ad patrem nisi per me. *Ibid. v. 6.*

Promisit autem omnibus credentibus, quod illos sit assum-

THEMA XIV. EX NOVO TEST. 453

assumptus secum in cœlum, Ioh. 6. v. 37. Non ciciam foras, Joan. 14. versic. 1. Assumam vos, Joan. 12. vers. 31. Omnes traham ad me. Et Joh. 17. vers. 24. eleganter, Volo, ut ubi ego sum, & c. Joh. 12. v. 26. Vbi ego, ibi & minister meus.

CONSOLATIO hæc maxima est, quod, licet propter peccatum omnibus exulandum à cœlo, tamen per Christum ianua patet iterum omnibus credentibus.

DOCTRINA necessaria etiam hæc obseruatu: quod nulla alia via, præterquam Christus. Non potentia Alexandri, non sapientia Aristotelis, non sanctitas Ioannis Baptistæ, non passionis Pauli, in cœlum promouent: sed vnus & solus Christus. Multo minus Francisci & Benedicti regulæ viam monstrabunt. Vide Joan. 50. v. 1.

ADMONITIO tamen hæc notanda: quod scala illa in cœlum, (CHRISTVS) fide apprehendatur. Hinc temper vrget fidem. Qui credit, Joan. 3. vers. 15 & 16. & 18. Joan. 5. v. 24 & c. At fides illa non fert impia & scelerata opera. Arbor bona fructus boni, Marth. 7. vers. 17. & 12. v. 33. Nemo itaque se decipiat: ne dum putat se ascensurum in cœlum, descendat in infernum. Probare vos an sitis in fide 2. Cor. 13. v. 5. Ostende fidem ex operibus. Jac. 2. vers. 18. & 17.

FINIS.

THEMA XV.

Ioh. 3. v. 16.

Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum vnigenitum daret ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

DISPOSITIO.

Sicut stella vna aliam superat claritate, 1. Corinth. 15. vers. 42. ita vnus locus scripturæ alium. Hic autem locus prælectus tanquam Sol est inter cætera dicta scripturæ.

Ff 3

Estq;